

با چنین فردی ابراز همدردی کرد؟" منتقدان می‌گویند این امر نشان داد که عمران خان با ارتش به عنوان قدرتمندترین نهاد این کشور ارتباط دارد تا جایی که بتواند پیروز انتخابات شود.

شناخته شده در میان مردم

خان از یک خانواده ثروتمند است که در دومین شهر بزرگ پاکستان یعنی لاهور زندگی می‌کند. او تحصیلکرده دانشگاه آکسفورد بود و سالهاست که بین پاکستان و انگلیس در تردد است. انگلیسیها هم او را به دلیل مهارت‌های کریکت، جذابیت و ظاهر خوب می‌شناسند. او حتی با یک نفر از جامعه ثروتمند انگلیس، "جیمیما گلدسمیت"، ازدواج کرد؛ فردی که به اسلام گروید و با وی به پاکستان رفت. آنها در سال ۲۰۰۴ و ۹ سال پس از ازدواج، متارکه کردند. او در اوایل دهه ۱۹۹۰ که از دنیای کریکت به عنوان یک قهرمان بازنشسته شد، شروع به جمع‌آوری کمک‌های مالی برای تاسیس بیمارستان سرطانی و یک مرکز تحقیقات سرطان به نام مادرش کرد. خان در همان زمان وارد سیاست شد و در سال ۱۹۹۶ حزبش یعنی "تحریک انصاف" را تاسیس کرد. وی در آن زمان به دیکتاتوری ارتش پاکستان اعتراض کرد. واریج می‌گوید: "او به سرکوب مطبوعات اعتراض کرد. او به ناپدید شدن‌های اجباری اعتراض کرد." او همچنین به شدت با دخالت پاکستان در جنگ با تروریسم مخالف بود و از مذاکره با طالبان حمایت می‌کرد. اما حزبش سالها تنها یک کرسی در پارلمان داشت. تا اینکه در سال ۲۰۱۳ حزب حدود ۱۰ درصد از کرسیهای مجمع ملی را به دست آورد. آنها به حزب اصلی اپوزیسیون تبدیل شدند که رای دهندگان طبقه متوسط شهری را که از نظر اجتماعی محافظه کار بودند، جذب می‌کردند.

انتقادات از خان

اما منتقدان خان، او را مردی مناسب برای قدرت - اما نه حکومت - می‌دانند. به گفته شبکه انتخابات آزاد و عادلانه پاکستان، زمانی که وی نماینده بود، یکی از نمایندگان بود که اکثر اغایب بود و تنها ۴ درصد از روزهایی که انتظار می‌رفت قانونگذاران حضور داشته باشند. در پارلمان حضور داشت. آنها او را فردی "بی ادب" می‌دانند که مخالفانش را "الاغ" می‌خواند. آنها وعده‌های پوپولیستی او را نقد می‌کنند که گفته می‌شود "غیر واقع بینانه و غیر قابل دستیابی" است؛ این وعده‌ها عبارتند از پایان سریع فساد، وعده برای ساخت ۵ میلیون خانه مقرون به صرفه، ایجاد ۱۰ میلیون شغل و احیای گردشگری.

در میان برخی از فمینیست‌های پاکستان، خان باشک و تردید نگر بسته می‌شود زیرا او گفته فمینیسم غربی، مادر بودن را تضعیف کرده است.

عمران خان برخلاف اسلاف خود مواضع چندان سرسختانه‌ای در قبال مرز مشترک با افغانستان نشان نداده و در نخستین سخنان خود پس از پیروزی در انتخابات اعلام کرد که می‌خواهد همانند کشورهای اروپایی بین افغانستان و پاکستان مرزهای باز برقرار باشد

او همچنین به آزار و اذیت جنسی یک قانونگذار سابق در حزبش به نام "عایشه گولالی" متهم شد که خان سال گذشته در خصوص آن سکوت کرد. دومین ازدواج خان با "رهام خان" روزنامه نگار رسانه پاکستان، کمتر از یک سال طول کشید و در سال ۲۰۱۵ وی طلاق گرفت. او بعداً یک کتاب درباره خان نوشت که در آن ادعا می‌کند که هدف بدرفتاریهای خانگی عمران خان قرار گرفته؛ اتهامی که از سوی خان رد شده است. در حال حاضر حزب خان سومین ازدواج وی را با "بشری مانیکا" در اوایل امسال تایید کرده است. او مخفیانه با بشری ازدواج کرد. او یکی از مشاوران معنوی اوست و چهره‌اش را در جمع می‌پوشاند.

برخی به اظهارات خان در مورد ستیزه جویان به دیده شک می‌نگرند. آنها به ائتلاف تحت رهبری او اشاره می‌کنند که میلیونها دلار برای برگزاری سمینار توسط مردمی جمع‌آوری کردند که به عنوان پدر معنوی طالبان شناخته می‌شود. او همچنین به طور آشکار از قوانینی در پاکستان حمایت می‌کند که برای مجازات اقلیتها از آن استفاده می‌شود. یک روحانی رادیکال که یک سازمان شبه نظامی را که نزدیک به القاعده بود تاسیس کرد، نیز اعلام کرده که به حزب خان پیوسته است.

چشمهای نگران هند

اما پیروزی عمران خان، یک نگرانی بزرگ را برای رقیب سنتی و منطقه‌ای پاکستان، یعنی هند به همراه داشته است. به طور کلی هندیها در مقابل گروههای مذهبی و احزاب سیاسی با گرایشات دینی در پاکستان مواضع سرسختانه‌تر و غیردوستانه‌تری را دنبال می‌کنند و روی کار آمدن حزب تحریک انصاف در پاکستان که حزبی نزدیک به گروههای محافظه کار دینی به شمار می‌رود، چندان خوشایند دهلی نو نیست. همین موضع‌گیری منفی هند در مقابل نتایج

انتخاباتی اخیر پاکستان را در رسانه‌های هندی نیز می‌توان دنبال کرد. روز پنجشنبه، روزنامه "تایمز او ایندیا" در مطلبی که بازتاب زیادی در رسانه‌های دیگر هند داشت، پیروزی محتمل عمران خان را خبر ناخوشایندی برای هند ارزیابی کرد. در عین حال این موضع‌گیری رسانه‌های هندی چندان هم بی‌ارتباط با مواضع قبلی عمران خان نیست چون او قبل از این، سیاستهای نواز شریف، نخست وزیر پیشین پاکستان را در مورد هند محکوم کرده و شریف را به محافظت از منافع هند، سخن گفتن به زبان نارندرا مودی نخست وزیر هند و همصدایی با وی به دلیل مسئول دانستن عوامل پاکستانی در حمله تروریستی به بمبای در سال ۲۰۰۸، متهم کرده بود. در واقع قدرت‌گیری عمران خان می‌تواند زمینه‌ساز شکل‌گیری جریانی به شدت ملی‌گرا و در عین حال مذهبی در پاکستان باشد که این شرایط سرسختی و عدم انعطاف بیشتر اسلام‌آباد در مقابل هند را در ارتباط با موضوع تاریخی کشمیر به عنوان محل اختلاف دو طرف به همراه خواهد داشت.

روزنه امید افغانستان

اما برخلاف هند، برای افغانستان روی کار آمدن عمران خان می‌تواند حداقل بخشی از تنشها و نگرانی‌های کابل در خصوص اختلافات بر سر مرزهای مشترک را کاهش دهد. افغانستان هیچگاه مرز مشترک خود با پاکستان موسوم به مرز دیورند را به رسمیت نشناخته است و همواره با انتقاد از مرز دیورند به دلیل جدایی اقوام پشتون در دو طرف مرز خواستار تسهیل عبور و مرور شهروندان از این مرز بوده است. با این حال دیوار کشی و نصب موانع مرزی در فروردین ۱۳۹۶ از سوی پاکستان به ایجاد تنش و جنگ لفظی میان کابل و اسلام‌آباد منجر شده و به تنشهای سیاسی در دو طرف مرز دامن زده است.

حال اما عمران خان برخلاف اسلاف خود مواضع چندان سرسختانه‌ای در قبال مرز مشترک با افغانستان نشان نداده و در نخستین سخنان خود پس از پیروزی در انتخابات اعلام کرد که می‌خواهد همانند کشورهای اروپایی بین افغانستان و پاکستان مرزهای باز برقرار باشد. این موضع‌گیری می‌تواند خبر خوبی برای رهبران افغانستان به شمار رود که مدت‌ها به دنبال تسهیل عبور و مرور در مرزهای جنوبی با پاکستان بودند. از سوی دیگر برخی ناظران با توجه به نزدیکی عمران خان به گروههای نظامی و ارتشی پاکستان، این نزدیکی را دارای تاثیرات منفی در روابط اسلام‌آباد و کابل ارزیابی کرده و پیش‌بینی کرده‌اند که روابط دو سوی مرز مانند دوران گذشته چندان گرم نخواهد بود، هر چند نرمش و انعطاف عمران خان در برابر مرز مشترک با افغانستان می‌تواند روزنه امیدی برای کابل به شمار رود.